

tää ihmeitä koko maailman suurille keisarihallituksille; kaikille sivistys valloille, joista tuskin yksikään on enään terve hallintomuoto, vaan suorastaan mädännnyt haaska, josta leviää mädännäisyyden katkua ympäri maailman, ja jota rautaisella kurilla pakoitetaan nielemään — orjuutta.

Henrik: Te ette pidä siitä, että työväki Suomessa hävisi?

Anton: He tulevat vielä kerta voittamaan elämällä ei kuoleamalla.

Henrik: Minä tosin en ollut täällä itsekään silloin; mutta ajatukseni kuitenkin on, että jos työväki silloin voitti, niin Suomea ei enään olisi olemassakaan, vaan se olisi kokonaan pyyhkäisty pois kartalta. Silloin Suomen työväki ei ole vielä kyllin kehittyntä pitämään minkäänlaista kanssakäymistä toisten valtojen kanssa.

Anton: Kuinka ei työväki voisi pitää hallitusta yllä, koska se kerta kykenee pitämään pystyssä tämän koko kapitalistisen järjestelmänkin, hallitukset siihen luettuina. Kapitalistisella hallinnolla on helppo perusta. Jos työväki lakkaa olemasta, jos eivät he enään haluaisikaan kannattaa nykyistä hallitusta; silloinhan loppuisi myöskin itsehallinto, porvarillisuus katoaisi; sillä se ei voi hengittää ilman työväen voimaa.

Henrik: Minähän jo sanoin, että se ei voi kadota työ-

väen itsensä tähden. Heidät on ensin saatava käsittämään omat heikkoutensa. Me elämme korkealla sivistysasteella ja on siis välttämätöntä, että työväki käsittää myöskin sen merkityksen. Ei ole yksistään sillä hyvä, että joku edustaja on sivistynyt. Täytyy sivistyttää koko kansa, joka aikoo pitää hallintoa käsissään, jotta se voisi pitää sen ainakin saman kulttuurin tasolla kuin se on nyt, eikä mennä siinä taaksepäin.

Anton: Onhan mahdotonta työläisten tulla yhtä sivistyneiksi kuin on porvaristo, sillä se mahdollisuus on niin nuoritettu rahavoiman sisään, ettei ainakaan sen kautta työväki koskaan tule saamaan etuisuuksiaan. Heillä ei ole aikaa istua koulun penkillä, sillä jo pienenä lapsosena kytketään sen nuoran silmukka heidän suolilleen ja siitä vedetään yhtämittaa, että he vain joka ainut lepoheikkikin muistaisivat ajatella henkensä ylläpitämistä, enemmän kuin sen kahleista vapautumista. Mutta, valloittaa tuotanto ja teollisuudet jossa lepää koko sivistyksen pohja. Silloin vasta voi olla toivoa antaa työväellekin oppia ja sivistysmahdollisuuksia. Saada työläiset tuntemaan oma-arvonsa ja käsittämään tuotannon arvo; saada ne kaikki liittymään yhdeksi ainoaksi pyöräksi, jota ei enään voisi liikuttaa hallituksen rautainen mahtikaan. Silloin vasta voi loppua kilvoittelu ja riistojärjestelmä.

AMERIKAN TSHEKAN MUSTIA TÖITÄ PALJASTETAAN

UURSODAN aikana ja sen läheisellä jälkijalla Yhdysvaltain hallitusvirkaikijoiden määräyksistä ja auttamina toimeenpantut jahtaukset, työläisten vangitsemiset, tuomitsemiset, karkoitukset ja monet muut verityöt tulevat päivänvaloon vähitellen ja jäävät historian lehdille osottamaan "kansanvaltaisundellaan" kehuvaan todellista ja tyrannimaista hallitustapaa. Prokuraattorina toimineen Palmerin tshekan terrorismi, jonka uhreiksi joutuivat sadat työläiset, näkyy kääntyvän häpeäksi kaikille "kunniallisillekin" kansalaisille, jotka edes vähänkään omaavat inhimillisyyttä. Post nimellä tunnettu henkilö, joka Palmerin hallituksen aikana toimi Yhdysvaltain työsihteerin apulaisena, on kirjoittanut kirjasen, jossa paljastaa Palmerin aikaista karkoittamishullutusta.

Kirjasesta, kuten kerrotaan, käy selville, kuinka Palmerin tshekaan haalittiin kaikenlaisia edesvastuuttomia urkkijoita, yksityisistä salapoliiseista aina halvimpiin pyssyhurttiin saakka. Luonnollisesti nämä tällaiset moraalittomat pyssyhurtat punoivat kaikenlaisia juonia, joiden vuoksi sitten vangittiin, tuomittiin ja karkoitettiin satoja työläisiä. Sanomalehdistö luonnollisesti teki kaikkensa, auttaaksensa Palmerin tshekan toiminnan onnistumista. Kerrottiin "kauheista" paljastuksista. "Tunkeutuessaan.....

kokoukseen poliisit löysivät pommeja, pyssyjä ja muita aseita", olivat tavallisia uutisia porvarillisissa päivälehdissä. Vain esimerkiksi mainittakoon, että New Jerseyssa, erästä oletettujen kommunistien kokouksesta, löydetty neljä pommia, jotka näyttivät rautapalloilta, hävisivät teille tietymättömille. Niitä näytettiin eräälle sanomalehtiraportterille vesiämpärissä. Mutta kun juttu tuli esille oikeudessa, niin pommit olivat "hävinneet", kai ne "haihtuivat" ole-mattomiin vedessä.

Tammikuun kolmatta päivää vasten yöllä, 1920, Palmerin agentit, hallussaan ollen kuusi tuhatta Yhdysvaltain työvirastosta annettua vangitsemiskäskyä, tunkeutuivat kolmessakymmenessä kolmessa kaupungissa työläisten rauhallisiin kokouksiin ja yksityisiin asuntoihin, vangitsivat tuhansia työläisiä, joiden "uskottiin" olevan syllisiä oletettuun salaliittoon, jonka tarkoituksena oli "teollisuuksien valtaaminen" ja "meidän kunnioittavampien kansalaistemme murhaaminen". Tämän joukkovangitsemisen yhteydessä pidätetyistä työläisistä vain muutamat osasivat puhua englannin kieltä: kieltä, jota yleisesti puhutaan maassa, jonka "diktaattoreiksi" heidän "uskottiin" pyrkivän. Kaikkien näiden vangituiksi tulleiden joukosta löydettiin ainoastaan neljä sellaista, jotka omistivat revolverin. Poikkeuksetta jokainen

löydetty pyssy osottautui käyttökunnottomaksi. Sellaisia yleensä käytetään näyttämöillä, kun esitetään näytöskappaleita.

Post selittää, että joksikin poikkeuksesta kaikki Palmerin tshekan uhreiksi joutuneet työläiset olivat hyvämaineisia ja rauhallisia. He eivät olleet koskaan osoittaneet pienintäkään vilppiä eli tehneet rikosta, josta olisivat joutuneet kärsimään. Kaikkiaan me muistamme, kuinka porvariston sanomisto kuvasi pommihaittajiksi, murhaajiksi, terroristeiksi ja moraalittomiksi lurjuksiksi kaikki ne 250 työläistä, jotka karkoitettiin "Buford" laivan mukana Venäjälle. Yhdysvaltain työviraston raportit, kuten Post mainitsee, osoittavat, että vain kolme näistä "Buford" in mukana karkoitetuista työläisistä oli sellaisia, jotka olivat Amerikassa oloajallaan kärsineet rangaistuksen rikoksista, joiden tekemistä voidaan sanoa moraalittomuudesta johtuneeksi. Mutta näilläkään rikoksilla ei ollut yhteyttä terrorismin ja pommien käyttämisen kanssa.

Kapitalistisen sanomiston kiihoitustyöstä johtuen kansa saatiin hysterilliseen tilanteeseen ja niin kävi mahdolliseksi kaikki saastaisimmatkin työt, joista "kunnia" lankeaa kapitalistien palveluksessa toimiville hallitusvirastoille. Vakoilulaki, joka alkuperältään kai laadittiin vihollismaiden urkkijain toiminnan rajoittamiseksi, todellisuudessa muutettiin aseeksi, jonka nimessä ja avulla hyökättiin työväenjärjestöjä vastaan. I. W. W., järjestömme, joutui erikoisemman hyökkäyksen kohteeksi. Sadat sen jäse-

net joutuivat vankiloihin ja kaikenlaisten vainojen kohteeksi. Satoja karkoitettiin, tervattiin ja höyhennettiin, kidutettiin ja useita suoranaisesti murhattiin.

Kapitalistinen hallitus tutkii ja mahdollisesti useissa tapauksissa korvaa ne vahingot, jotka sodan aikana ja kautta tuotettiin "vihollismaille", mutta ei hituistakaan välitä niistä vahingoista ja aineellisista menetyksistä, jotka koituivat I. W. W:lle ja muille työväenjärjestöille Palmerin tshekan todellisesta laittomuudesta.

Yhdysvaltain oikeusdepartementti pidettiin poliittisista vangitsemisista sivussa aina siihen saakka, kunnes presidentti Wilson nimitti Palmerin prokuraattoriksi. Rahain väärennykset, pankkien laittomat vararikotapaukset, valkosen orjakaupan harjoittaminen ja muut sellaiset liittohallituksen lakien rikkomiset olivat asioita, joita oikeusdepartementti tutki ja välitti niihin rikoksiin syytettyjen ja syyllisten juttuja. Mutta Palmeri teki virastossa "puhdistuksen" ja muutti sen yhdeksi tyypillisimmistä tshekoista. Ennen sotaa oikeusdepartementin menot olivat verrattain pienet, noin 350,000 dollaria vuositain. Mutta nykyään ne nousevat, olivat jo Palmerin aikana, useihin miljooniin dollareihin vuodessa. Mutta eihän meillä muutoin olisikaan "kansan hallitus", jollei hallitsemisessa tarvitseisi käyttää kaikenlaisia keinoja ja kuluttaa suunnattomat summat "hallitsemisesta" palkkioksi kansalta kiskottuja varoja.

TAKAUSLAINARAHASTON HOITO.

Yleinen toimeenpaneva komitea on ottanut haltuunsa takausrahaston ja tullaan siitä tästä alkaen hoitamaan järjestön toimeenpanevan viraston kautta.

Takausrahasto tulee edelleenkin jäämään, kuten se on nykyään, erityiseksi rahastoksi, jota käytetään ainoastaan sitoumuksiemme maksamiseen niille, jotka mielihyvällä tulivat avuksemme tarvittaissa jäsentemme takauksilla vapauttamisessa.

Toimeenpaneva komitea tulee uudelleen tarkastamaan kaikki kuitit takaustarkoituksiin annetuista lainoista ja kaikki, jotka havaitaan tosiperäisiksi ja oikeiksi, tullaan maksamaan kokonaisuudessaan sikäli kuin varoja on rahastossa.

Yleinen toimeenpaneva komitea on asettanut tammikuun ensimmäisen päivän, 1925, aikarajaksi takauslaina kuittien tunnustamiselle ja niiden maksuvaatimuksille. Tämä

aikaraja ei koske niitä kuitteja, jotka nykyään ovat oikeuslaitoksen hallussa.

Tällä säätöksellä ei ole tarkoituksena välttää oikeutettujen vaatimusten suoritusta, vaan sen tarkoituksena on saada selville sitoumustemme yleisumma, pyrkimyksenä ollen päättää nämä tilit niin pian kuin on mahdollista.

Lähetäkää kuittinne toimeenpanevalle komitealle ennen tammikuun ensimmäistä päivää, 1925; siten autatte meitä saamaan selville asemamme. Me ehkä olemme kykenemättömät maksamaan lainoja kaikille lainaajille mainittuun päivään mennessä, mutta kaikki kuitit, jotka siihen mennessä saapuvat sisälle, tunnustetaan sekä maksetaan ne niin pian kuin mahdollista.

Robert Russell,
yleisen toimeenpanevan komitean puheenjohtaja.